

COLLEGE VAN BEROEP

van de NEDERLANDSE ORDE VAN ADMINISTRATIE- EN BELASTINGDESKUNDIGEN,
bij afkorting aangeduid als **NOAB**.

Beslissing inzake het bij schrijven van 20 december 2019 en op die dag ingediende hoger beroep, ingesteld door **A B.V. c.s., gevestigd te B**, hierna: klaagster, en het incidenteel hoger beroep, ingesteld door:

Administratie- en Advieskantoor C B.V., NOAB-lid, hierna ook wel aan te duiden als: betrokkene, van de uitspraak van het Tuchtcollege van NOAB met nummer TC 64/2019, gedaan op 22 oktober 2019 en aangetekend in afschrift aan partijen verzonden op 23 oktober 2019 (hierna: de bestreden uitspraak), inzake de door klaagster bij schrijven van 23 april 2019 bij NOAB ingediende klacht tegen betrokkene.

1. Verloop van de procedure.

1.1. (...)

1.3. Het College heeft partijen bij e-mail van 20 maart 2020 (onder meer) bericht dat de mondelinge behandeling van het hoger beroep als gevolg van - kort gezegd - de Coronapandemie enige tijd op zich zou laten wachten. In goed overleg met de partijen is bepaald dat de zitting zou plaatsvinden op 8 april 2021 en zijn partijen tijdig schriftelijk uitgenodigd voor het bijwonen van de mondelinge behandeling van het hoger beroep ter zitting van donderdag 8 april 2021 om 09.30 uur.

Eén dag voor de zitting heeft het College vanwege op dat moment aangevoerde gezondheidsredenen aan de zijde van betrokkene, moeten besluiten deze zitting niet door te laten gaan. Vervolgens is in goed overleg met partijen bepaald, dat de zitting met gesloten deuren zal plaatsvinden op 28 mei 2021 om 10.30 uur te Rosmalen, gemeente 's-Hertogenbosch. Daar zijn verschenen en gehoord, namens klaagster, de heer mr. E, advocaat, als gemachtigde van klaagster, tot zijn bijstand vergezeld van de operationeel directeur van klaagster en de heer D voornoemd, accountant van klaagster. Alsmede, namens betrokkene, de heer mr. G, advocaat, als gemachtigde van betrokkene, tot zijn bijstand vergezeld van de heer de heer H, directeur van betrokkene.

(...)

2. Voorgeschiedenis.

2.1.1. Het College neemt de feiten zoals die door het Tuchtcollege in de bestreden uitspraak onder de nummers 3.1 tot en met 3.6 zijn vermeld, over, met dien verstande dat onder 3.4, aan het slot van de vierde regel in plaats van 'heeft mr. E namens betrokkene' moet worden gelezen; 'heeft mr. E namens klaagster'.

3. Beslissing in eerste aanleg.

3.1. Bij de bestreden uitspraak heeft het Tuchtcollege beslist op de volgende in het op 23 april 2019 door klaagster ingediende klaagschrift opgenomen klachten:

- a. Stukken en gegevens van klaagster die betrokkene onder zich had, werden niet, niet tijdig of onjuist overgelegd;
- b. Aangiftes van klaagster werden niet of niet tijdig gedaan;
- c. Jaarstukken van klaagster werden niet, niet tijdig of zonder medeweten van klaagster gedeponneerd;
- d. Administraties van klaagster werden niet of niet naar behoren gevoerd, als gevolg waarvan klaagster onder meer beslissingen hebben genomen op basis van onvolledige of onjuiste financiële cijfers;
- e. Betrokkene verzuimde om management fee facturen en andere facturen op te maken, waardoor (werknemers van) klaagster genoodzaakt waren om dit zelf te doen;
- f. Onjuistheden in aangiftes, aanslagen en jaarstukken werden onvoldoende geconstateerd en de administraties van klaagster werden volstrekt onvoldoende gemonitord;
- g. Betrokkene was niet of slecht bereikbaar, reageerde niet op vragen en e-mails en werkte over het algemeen erg reactief in plaats van proactief zoals van een dergelijk administratiekantoor mag worden verwacht;
- h. Knelpunten en andere problemen in de administraties van klaagster werden niet (naar behoren) opgelost;
- i. Diverse werkzaamheden werden niet uitgevoerd, waardoor klaagster genoodzaakt was capaciteit vrij te maken (die daardoor niet aan reguliere werkzaamheden kon worden besteed) om deze werkzaamheden zelf te verzorgen;
- j. Met klaagster gemaakte afspraken werden door betrokkene niet nagekomen of eenzijdig gewijzigd;
- k. Betrokkene heeft bedreigd stukken en gegevens van klaagster te vernietigen;
- l. Betrokkene heeft in strijd met de vertrouwelijke relatie met klaagster informatie over klaagster gedeeld met derden;
- m. Betrokkene heeft door haar handelen (reputatie)schade berokkend aan klaagster;
- n. Betrokkene heeft in strijd met artikel 8 van het Voorschrift Kwaliteitsbeheersing NOAB (het Voorschrift) de opdracht met klaagster niet schriftelijk vastgelegd.

3.2. Het Tuchtcollege heeft bij de bestreden uitspraak beslist tot (a) onbevoegdverklaring voor zover (een der) partijen een vordering tot schadevergoeding zou wensen in te stellen; (b) tot gedeeltelijke gegrondverklaring van de klacht; (c) het deswege opleggen aan betrokkene van de maatregel van enkele waarschuwing; (d) tot ongegrondverklaring van de klacht voor het overige; en tot slot (e) onder bepaling dat een samenvatting van de

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

uitspraak in geanonimiseerde vorm openbaar wordt gemaakt door publicatie in “Activa” (thans “&GO” geheten), het periodiek van NOAB.

3.3. Het Tuchtcollege heeft – voor zover in hoger beroep van belang - aan zijn beslissing de volgende overwegingen ten grondslag gelegd:

“(....)”

5.4. *Ter zitting heeft betrokkene een aantal door klaagster hem verweten gedragingen niet langer weersproken. Zo heeft betrokkene ter zitting erkend dat hij regelmatig in gebreke bleef stukken en gegevens van klaagster, de heer I en de gelieerde partijen die hij onder zich had niet, niet tijdig of onjuist te overleggen c.q. dat hij te laat was – in sommige gevallen zelfs een jaar te laat - met het deponeren van jaarstukken bij de Kamer van Koophandel en/of met het indienen van aangiftes bij de Belastingdienst (klachtonderdelen a., b. en c.); de door hem met name op de klachtonderdelen b. en c. gevolgde, ter zitting door hem toegelichte werkwijze dat hij regelmatig eerst na ontvangst van de (gescande) aanmaning door klaagster in actie kwam, kan niet als een voor een NOAB-lid voor een dergelijke situatie juiste werkwijze worden betiteld.*

Ook de ter zitting door hem nader toegelichte en toegepaste werkwijze van betrokkene dat hij klaagster regelmatig heeft bedreigd om stukken en gegevens van klaagster, de heer I en de gelieerde partijen te vernietigen indien klaagster niet onverwijld zou overgaan tot het betalen van zijn nota's (klachtonderdeel k.) kan niet anders dan worden aangemerkt als in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB- administratie- en belastingdeskundige betaamt in de hiervoor bedoelde zin. Het past een goed functionerend NOAB-lid niet om op een dergelijke wijze zijn taak uit te oefenen, ook niet als, zoals in casu het geval was, de klant in gebreke blijft met betaling van verzonden nota's.

De conclusie kan dan ook geen andere zijn dat betrokkene met betrekking tot de hiervoor genoemde klachtonderdelen onzorgvuldig c.q. in strijd met de bedoelde betamelijkheid heeft gehandeld.

5.5. *Met betrekking tot de overige, nog resterende klachtonderdelen:*

Gelijk het Tuchtcollege reeds ter zitting aan partijen heeft voorgehouden, is het Tuchtcollege niet bevoegd om zich uit te laten over de vraag of klaagster als gevolg van een en ander enige vorm van schade heeft geleden (klachtonderdeel m.). Deze (eventuele) vordering staat ter beoordeling aan de civiele rechter. Klaagster heeft ter zitting aangegeven eerst de uitspraak van het Tuchtcollege af te willen wachten voordat zij de dagvaarding laat uitbrengen.

De verwijten die klaagster heeft gesteld, onder de letters d., e., f., g., h., i., j. en l., heeft zij tegenover de betwisting ervan door betrokkene niet dan wel onvoldoende aannemelijk gemaakt.

Het Tuchtcollege merkt in dit verband nog op dat de onderhavige tuchtrechtelijke procedure zich in zijn algemeenheid niet leent voor een inhoudelijke beoordeling van de mate van controle door betrokkene. Het Tuchtcollege toetst slechts marginaal. Het Tuchtcollege is in haar marginale toetsing van oordeel dat er geen plaats is voor de conclusie dat betrokkene geen of nauwelijks controle op de boekingen heeft verricht. De daarop betrekking hebbende klacht is derhalve ongegrond.

5.6. *Voorts is ter zitting komen vast te staan dat klaagster inmiddels beschikt over alles wat digitaal haar bezit was. Die aangelegenheid is thans dus niet meer in geschil.*

5.7. *Het Tuchtcollege heeft bij dit alles in aanmerking genomen dat de communicatie tussen partijen niet altijd optimaal is verlopen. Ter zitting is komen vast te staan dat er, om in de woorden van betrokkene te blijven, vanaf het begin af aan ruis op de lijn zat tussen klaagster en betrokkene;*

betrokkene ging pas werken voor klaagster op het moment dat zijn nota's werden betaald en klaagster betaalde de nota's niet (volledig) omdat die van oordeel was dat betrokkene zijn werk niet goed (genoeg) uitvoerde.

Onder die omstandigheden kan het Tuchtcollege zich voorstellen dat – zoals in de praktijk ook is gebleken - er problemen ontstaan op het gebied van de communicatie, hetgeen over en weer tot irritatie leidt, maar al met al acht het Tuchtcollege zulks niet rechtstreeks terug te voeren op – uitsluitend - betrokkene.

5.8. *Klaagster heeft ter zitting verder nog aangevoerd dat zij inmiddels een nieuwe administrateur heeft ingeschakeld die grote problemen ondervindt met betrekking tot de aansluiting van de cijfers over opvolgende jaren. Nog daargelaten in hoeverre de onderhavige tuchtrechtelijke procedure zich leent voor een inhoudelijke beoordeling van de werkzaamheden van betrokkene - hier is dan in feite slechts een marginale toetsing aan de orde - kunnen, gelet op de tegenspraak die er bestaat en nu niet op grond van andere feiten en omstandigheden kan worden vastgesteld welke lezing voor juist moet worden gehouden, de feiten te dier zake niet met voldoende zekerheid worden vastgesteld. Aldus kan niet bewezen worden geacht dat betrokkene met betrekking tot dit klachtonderdeel verwijtbare fouten heeft gemaakt. Dit betekent dat ook dit klachtonderdeel ongegrond is.*

5.9. *Het Tuchtcollege hecht er aan nog het volgende op te merken.*

Het Tuchtcollege heeft eerder en bij herhaling geoordeeld (zie onder meer de uitspraak TC nummer 52/2016 van 6 december 2016) dat het op de weg van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingkundige ligt om -ter voorkoming van misverstand, onzekerheid of geschil – zijn opdracht (inclusief zijn honorarium) vast te leggen in een schriftelijke opdrachtbevestiging, waarin met name duidelijk en volledig de tussen beide partijen gemaakte afspraken worden vastgelegd. Het Tuchtcollege verwijst in dit verband naar hetgeen daaromtrent is opgenomen

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

in het Voorschrift Kwaliteitsbeheersing NOAB zoals dit laatstelijk is gewijzigd door de ledenraad van 24 november 2016.

Een dergelijke werkwijze -schriftelijke vastlegging – geldt uiteraard ook voor de beëindiging van een opdracht. In het onderhavige geval staat vast dat een schriftelijke vastlegging als hiervoor bedoeld ontbreekt. Zulks houdt in dat betrokkene wat zulks aangaat heeft gehandeld in strijd met de op dat punt vereiste zorgvuldigheid.

5.10. Aan al het vorenstaande – met name hetgeen vermeld in 5.4 en 5.9, in onderlinge samenhang bezien - verbindt het Tuchtcollege de conclusie dat moet worden geoordeeld dat betrokkene aldus in strijd met zowel zijn zorgplicht jegens klaagster als in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB-administratie- en belastingdeskundige betaamt en derhalve tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

5.11. De slotsom van al het vorenoverwogene is dat de klacht op een aantal onderdelen gegrond en voor het overige ongegrond is. Het Tuchtcollege zal hierna onder Maatregel uiteenzetten wat hiervan de consequentie is.

6. Maatregel.

6.1. Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen in 5.4 en 5.9, een en ander in onderlinge samenhang bezien, acht het Tuchtcollege bewezen dat het handelen van betrokkene op de daar bedoelde punten tekort is geschoten, oftewel heeft gehandeld in strijd met zijn zorgplicht dan wel de van hem verlangde betamelijkheid. In de omstandigheid dat, zoals hiervoor overwogen, de communicatie tussen beide partijen niet altijd optimaal is geweest, hetgeen niet eenduidig aan betrokkene is te verwijten geweest (ook aan de zijde van klaagster was een aantal zaken met betrekking tot de samenwerking met betrokkene niet goed geregeld, zoals bijvoorbeeld de betaling van de nota's van betrokkene) acht het Tuchtcollege de lichtste maatregel van enkele waarschuwing passend en geboden. Deze maatregel geeft aan dat betrokkene op de onderdelen, zoals hiervoor aangegeven, tuchtrechtelijk slordig en daarmee verwijtbaar heeft gehandeld, maar ook dat van betrokkene wordt verwacht dat hij voortaan de van een behoorlijk NOAB administratie- en belastingkundige te verwachten kwaliteit in acht zal nemen.

6.2. Niet is gebleken van omstandigheden die zodanig zwaar wegen dat daarvoor een andere (zwaardere) tuchtrechtelijk maatregel zou moeten worden opgelegd. Het Tuchtcollege heeft hierbij tevens rekening gehouden met de omstandigheid dat tegen betrokkene hiervoor nimmer eerder een klacht onder de aandacht van het Tuchtcollege werd gebracht.

6.3. Het Tuchtcollege acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

6.4. Nu de klacht niet in al zijn onderdelen gegrond wordt verklaard, bestaat er geen aanleiding te bepalen dat het door klagers betaalde bedrag aan griffierecht ad € 500 op de voet van het bepaalde in artikel 7, lid 6, van het hiervoor genoemde Reglement door NOAB aan hem wordt gerestitueerd.”

4. Standpunten van partijen

4.1. Klaagster stelt zich (ook) in hoger beroep op het standpunt dat betrokkene in de persoon van diens middellijk bestuurder, de heer H, ten opzichte van klaagster heeft gehandeld in strijd met de zorgplicht c.q. heeft gehandeld en nagelaten zoals een behoorlijk NOAB administratie- en belastingdeskundige niet betaamt. Volgens klaagster heeft het Tuchtcollege ten onrechte niet alle door haar voor het Tuchtcollege aangevoerde grieven gegrond bevonden, en, zoal sprake zou zijn van het door klaagster op onderdelen niet voldoen aan de relatieve dan wel absolute verjaringstermijn voor het indienen van een klacht van drie respectievelijk zes jaren, zoals betrokkene in hoger beroep aanvoert, dient toepassing daarvan in het kader van de redelijkheid en billijkheid buiten beschouwing te worden gelaten nu het te dienen belang van artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB niet wordt gediend door het beroep dat betrokkene daarop doet. Ook voor zover de klacht betrekking heeft op eerdere stukken/gedragingen – van vóór 23 april 2016 – dient die daarom ontvankelijk te worden verklaard. Klaagster verzoekt het College tenslotte de aan betrokkene door het Tuchtcollege opgelegde maatregel te heroverwegen.

4.2.1. Klaagster verzoekt het College om de bestreden uitspraak te vernietigen, klaagster ontvankelijk te verklaren in alle door haar in dit verband aangevoerde klachten, alsmede deze alsnog integraal gegrond te verklaren en (te beoordelen of er redenen zijn) enige maatregel op te leggen.

*4.2.2. Voor de onderbouwing van haar standpunt heeft klager verwezen naar de door haar in dit verband in het geding gebrachte stukken, te weten, het hoger beroepschrift, het verweerschrift inzake het door betrokkene ingesteld incidenteel beroep en haar pleitnotitie in hoger beroep. Voor zover nodig zal daaraan bij de beoordeling aandacht worden besteed. Ter zitting van het College heeft klaagster daaraan, deels in aanvulling en deels ter herhaling, alsmede in antwoord op vragen van het College - zakelijk weergegeven – het volgende toegevoegd.
(....)*

4.3.1 Betrokkene is in haar verweerschrift in hoger beroep en het door haar daarbij ingestelde incidenteel hoger beroep, de opvatting toegedaan, primair, dat een aantal van de door klaagster in hoger beroep aangevoerde klachten te laat, want in strijd met – met name – de relatieve verjaringstermijn voor het indienen van een klacht is ingediend, als gevolg waarvan klaagster in die klachtonderdelen niet kan worden ontvangen en, subsidiair, dat, mocht het College betrokkene daarin niet (volledig) volgen, alsnog alle in hoger beroep door klaagster aangevoerde klachten volledig ongegrond dienen te worden verklaard.

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

4.3.2. Voor de onderbouwing van haar standpunt heeft betrokkene verwezen naar haar in dit verband in het geding gebrachte stukken, te weten, het verweerschrift in hoger beroep, het daarbij ingestelde incidentele hoger beroep en haar pleitnotitie in hoger beroep. Voor zover nodig zal daaraan bij de beoordeling aandacht worden besteed. Ter zitting van het College heeft betrokkene daaraan, deels in aanvulling en deels ter herhaling, alsmede in antwoord op vragen van het College zakelijk weergegeven, het volgende toegevoegd.
(....)

5. Gronden van de beslissing in hoger beroep

5.1. Omtrent het hoger beroep, het incidenteel hoger beroep en het over en weer daartegen gevoerde verweer overweegt het College als volgt.

Betrokkene is lid van de NOAB, is derhalve onderworpen aan de statuten en reglementen van de NOAB en bijgevolg was het Tuchtcollege bevoegd kennis te nemen van de door klaagster ingediende klacht en is ook het College bevoegd kennis te nemen van het ingestelde hoger beroep en het incidenteel hoger beroep en dat te behandelen.

Klaagster heeft hoger beroep ingesteld binnen zes weken na de datum van toezending van de uitspraak in eerste aanleg, zoals artikel 24 van het Reglement voorschrijft en is dan ook in zoverre ontvankelijk in het hoger beroep.

5.2. Het lidmaatschap van NOAB is een keurmerk voor vakinhoudelijke kwaliteit. Dit heeft tot gevolg dat buitenstaanders en cliënten onderscheidende betekenis toekennen aan het lidmaatschap van NOAB. Daarbij geldt dat het handelen van een enkel lid van de NOAB zijn weerslag kan hebben op de manier waarop tegen de andere leden van NOAB en de vereniging NOAB als zodanig wordt aangekeken en daardoor gevolgen kan hebben voor hun beroepsuitoefening en voor het aanzien van de vereniging NOAB als zodanig. Indien een NOAB-lid zich zodanig gedraagt dat daardoor het vertrouwen in het NOAB-kwaliteitskeurmerk wordt beschadigd, is naar het oordeel van het College sprake van gedragingen in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB-administratie- en belastingdeskundige betaamt en waarvan hem derhalve een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

5.3. Voordat het College overgaat tot een beoordeling van de aangevoerde grieven tegen de gegrond c.q. ongegrond bevonden klachtonderdelen [onder de letters a) tot en met n) als hiervoor weergegeven] door het Tuchtcollege, stelt het voorop dat met betrekking tot een aantal andere door partijen opgeroepen kwesties, in deze procedure het volgende heeft te gelden.

5.3.1. Betrokkene heeft zich op het standpunt gesteld dat klaagster misbruik van haar bevoegdheid zou maken, omdat zij de klacht enkel zou hebben ingediend met geen ander doel dan om in een civiele procedure schadevergoeding van klaagster te vorderen. Het gevolg daarvan zou volgens betrokkene moeten zijn dat klaagster alsnog niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard in haar klacht, althans dat de klacht ongegrond moet worden verklaard. Klaagster heeft deze stelling betwist.

5.3.2. Het College overweegt dat van misbruik van bevoegdheid sprake is als op voorhand al uitgesloten is dat de klacht kan bijdragen aan de doelstelling van het tuchtrecht of als de klacht evident ongegrond is en indiening daarvan, mede gelet op de belangen van betrokkene, achterwege had moeten blijven. Of sprake is van misbruik van bevoegdheid moet terughoudend worden geoordeeld.

5.3.3. Het College oordeelt dat klaagster met de klacht de vraag aan de orde stelt of betrokkene jegens klaagster de zorg in acht heeft genomen die zij als NOAB-lid had behoren te betrachten en/of haar beroep heeft uitgeoefend in overeenstemming met hetgeen een behoorlijk NOAB-administratie- en belastingdeskundige betaamt. Aldus kan de klacht bijdragen aan de doelstelling van het klachtrecht. Voorts oordeelt het College dat de klacht niet is gebaseerd op feiten en omstandigheden waarvan klaagster de onjuistheid kende of behoorde te kennen of op stellingen waarvan zij op voorhand moest begrijpen dat deze geen kans van slagen hadden.

5.3.4. Gelet op het voorgaande verwerpt het College het beroep door betrokkene op misbruik van bevoegdheid.

5.3.5. Betrokkene heeft verder aangevoerd dat al met al onvoldoende duidelijk is welke partij(en) in onderhavige procedure als klaagster optreden en welke klachten namens welke partij(en) zijn ingesteld. Het gevolg daarvan zou zijn dat de klacht onvoldoende geconcretiseerd en onderbouwd zou zijn. Gelet op het bepaalde in artikel 5 lid 2 sub a en c van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB zou dit volgens betrokkene tot ongegrondverklaring van de klacht moeten leiden.

5.3.6. Klaagster heeft deze stelling betwist. Zij heeft erop gewezen dat uit de wijze waarop zij de klacht in eerste instantie aan de Klachtencommissie en vervolgens aan het Tuchtcollege heeft voorgelegd, duidelijk volgt dat deze namens A B.V. als klaagster is ingediend en dat A deze klacht mede namens de aan haar gelieerde partijen en de heer I heeft ingediend. Klaagster heeft voorts ter zitting aangevoerd dat betrokkene haar werkzaamheden ten behoeve van de gelieerde partijen aan haar als opdrachtgever heeft gefactureerd.

5.3.7. Het College oordeelt dat er geen onduidelijkheid bestaat ten aanzien van de vraag door welke partijen de klacht is ingesteld: deze is ingesteld door A als klaagster en deze klacht is mede ingediend namens de gelieerde partijen en de heer I. Voorts oordeelt het College dat klaagster in de gewisselde stukken in hoger beroep de inhoud van de klacht, met vermelding van de feiten waarop de klacht is gebaseerd, voldoende deugdelijk heeft toegelicht.

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

5.3.8. Gelet op het voorgaande verwerpt het College het beroep door betrokkene op de onduidelijkheid van de identiteit van klagers.

5.3.9. Betrokkene heeft tot slot principieel in het hoger beroep aan de orde gesteld dat - gelet op de relatieve verjaringstermijn van drie jaar in artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB - alle klachten die betrekking hebben op haar handelen of nalaten in strijd met de voor haar geldende gedrags- en beroepsregels en waarvan klaagster vóór 23 april 2016 kennis heeft genomen, niet-ontvankelijk moeten worden verklaard.

5.3.10. Klaagster heeft deze stelling betwist. Zij heeft betoogd dat het beroep door betrokkene op de relatieve verjaringstermijn wegens strijd met de redelijkheid en billijkheid buiten beschouwing dient te blijven.

5.3.11. Ingevolge artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB dienen klachten tegen NOAB-leden binnen drie jaar na de constatering van het handelen of nalaten te worden ingediend bij de bemiddelaar van NOAB. Blijkens de daarbij gegeven toelichting, beoogt deze bepaling een NOAB-lid te beschermen tegen late en daardoor moeilijk te betwisten klachten. Op straffe van verval van het recht om een klacht in te dienen, dient een klager zijn klacht in te dienen binnen drie jaar na de constatering van het handelen of nalaten waarover hij klaagt.

5.3.12. Gelet op de ratio van de relatieve verjaringstermijn van drie jaar ziet het College geen aanleiding om het beroep door betrokkene daarop wegens strijd met de redelijkheid en billijkheid buiten beschouwing te laten. Temeer, nu aan de overschrijding van deze termijn het verval van het recht om een klacht in te dienen is gekoppeld.

5.3.13. In de onderhavige zaak heeft klaagster haar klacht op 23 april 2019 bij de bemiddelaar van het Tuchtcollege ingediend. Dit betekent dat de klacht van klaagster niet-ontvankelijk is voor zover de klacht betrekking heeft op handelen of nalaten van betrokkene waarvan klaagster vóór 23 april 2016 kennis heeft genomen. Hierna zal het College daarmee rekening houden.

5.4. Het College zal thans overgaan tot de beoordeling van de in totaal 14 klachtonderdelen [onder de letters a) tot en met n)], zoals die in eerste aanleg door klaagster zijn voorgelegd, vervolgens door het Tuchtcollege deels gegrond en deels ongegrond zijn bevonden en waartegen het hoger beroep en het incidenteel hoger beroep is ingesteld. Beoordeeld dient te worden of ten aanzien van betrokkene in casu met betrekking tot deze 14 klachtonderdelen, sprake is van enig handelen of nalaten in strijd met de zorg, die betrokkene als lid NOAB behoort te betrachten ten opzichte van zijn cliënt, wiens belangen hij als zodanig behartigt of behoort te behartigen (zorgplicht), en/of van enig handelen of nalaten dat een behoorlijk NOAB-lid niet betaamt, een en ander zoals bepaald in artikel 1 van het Reglement.

5.5. *Klachtonderdeel a - Stukken en gegevens van klaagster die betrokkene onder zich had, werden niet, niet tijdig of onjuist overgelegd*

5.5.1. Ter onderbouwing van haar grief tegen de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel heeft betrokkene aangevoerd dat zij ter zitting in eerste aanleg niet heeft erkend dat zij regelmatig in gebreke bleef stukken en gegevens van klaagster, de heer I en de gelieerde partijen die zij onder zich had niet, niet tijdig of onjuist te overleggen. Voorts heeft zij aangevoerd dat zij ter zitting geen uitlatingen heeft gedaan die kunnen worden vertaald in deze volgens haar zeer ruime, zeer algemene, niet gespecificeerde erkenning. Klaagster heeft dit betwist.

5.5.2. Het College stelt voorop dat zij achteraf niet kan vaststellen wat betrokkene nu precies ter zitting in eerste aanleg heeft verklaard. Wel kan het College op basis van de gewisselde stukken vaststellen dat partijen van mening verschillen over de vraag of betrokkene:

(a) niet, niet tijdig of onjuist stukken aan de deskundige zou hebben verstrekt ten behoeve van de echtscheidingsprocedure van de heer I; en

(b) niet, niet tijdig of onjuist stukken aan klaagster of de opvolgend accountant zou hebben verstrekt na beëindiging van de opdracht.

Hieronder zal het College nagaan of deze klachten de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel rechtvaardigen.

Ad a: verstrekken stukken aan deskundige

5.5.3. Ter onderbouwing van dit verwijt heeft klaagster aangevoerd dat betrokkene deze stukken, welke zij op 5 november 2015 reeds zou hebben opgevraagd, te laat heeft aangeleverd. In reactie daarop heeft betrokkene aangevoerd dat het verzoek betrekking had op ruim 20 vennootschappen en dat zij die stukken begin maart 2016 heeft aangeleverd aan de deskundige. Voorts heeft betrokkene aangevoerd dat het recht om te klagen over het te laat aanleveren van deze stukken gelet op het bepaalde in artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB is komen te vervallen, omdat sinds het door klaagster gestelde te laat aanleveren van de stukken in maart 2016 en het indienen van de tuchtklacht op 23 april 2019 meer dan drie jaren zijn verstreken.

5.5.4. Het College oordeelt dat betrokkene terecht een beroep op artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB doet. In maart 2016 heeft klaagster reeds geconstateerd dat betrokkene de stukken te laat heeft aangeleverd. Gelet op het feit dat sinds dat moment en het indienen van de tuchtklacht een termijn van meer dan drie jaar is verstreken, is het recht om over dit handelen te klagen, volgens het College komen te vervallen. Dit betekent dat klachtonderdeel a, voor zover gebaseerd op dit verwijt, niet-ontvankelijk is.

Ad b: verstrekken stukken aan opvolgend accountant

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

5.5.5. Ter onderbouwing van dit verwijt heeft klaagster aangevoerd dat betrokkene na beëindiging van de opdracht in eerste instantie ten onrechte heeft geweigerd bepaalde stukken af te geven met een beroep op haar retentierecht en dat betrokkene na het laten varen van het beroep op haar retentierecht deze stukken niet volledig zou hebben aangeleverd. Als gevolg hiervan zou de opvolgend accountant bepaalde jaarrekeningen 2017 niet tijdig hebben kunnen opstellen en konden bepaalde stukken niet in een procedure over J.B.V. ("J") worden overgelegd. In reactie hierop heeft betrokkene aangevoerd dat zij terecht een beroep heeft gedaan op haar retentierecht omdat klaagster facturen onbetaald had gelaten en dat zij – nadat zij het beroep op haar retentierecht had laten varen – de stukken volledig en tijdig heeft aangeleverd.

5.5.6. Het College stelt voorop dat in het midden kan blijven of betrokkene al dan niet terecht een beroep op haar retentierecht heeft gedaan. De reden hiervoor is dat klaagster in het licht van de betwisting door betrokkene onvoldoende concreet heeft aangetoond dat de opvolgend accountant als gevolg van het te laat en onvolledig aanleveren van stukken bepaalde jaarrekeningen 2017 niet tijdig heeft kunnen opstellen. Evenmin heeft klaagster voldoende concreet aangetoond dat zij als gevolg van het handelen van klaagster niet tijdig bepaalde stukken in de J-procedure heeft kunnen overleggen. Tot slot heeft klaagster niet aangetoond dat zij, nadat betrokkene op 24 oktober 2018 nog stukken had verstrekt, betrokkene erop heeft gewezen dat er nog stukken en gegevens zouden ontbreken. Dit betekent dat klachtonderdeel b, voor zover gebaseerd op dit verwijt, ongegrond is.

5.5.7. In het licht van het voorgaande komt het College tot het oordeel dat de grief van betrokkene tegen de gegrondverklaring van klachtonderdeel a slaagt.

5.6. klachtonderdeel b - Aangiftes van klaagster werden niet of niet tijdig gedaan

5.6.1. Ter onderbouwing van haar grief tegen de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel heeft betrokkene aangevoerd dat uit een brief van 30 januari 2019 blijkt dat dit klachtonderdeel enkel betrekking heeft op het te laat indienen van enkele aangiftes VPB 2011. Volgens betrokkene heeft zij klaagster op 29 april 2013 reeds geïnformeerd dat zij deze aangiftes niet tijdig heeft ingediend, omdat klaagster haar facturen niet tijdig had betaald. Gelet hierop is het recht om over het niet tijdig indienen van deze aangiftes te klagen volgens betrokkene krachtens artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB komen te vervallen, omdat sinds dat moment en het indienen van de tuchtklacht meer dan drie jaren zijn verstreken.

5.6.2. Het College oordeelt dat het beroep van betrokkene op artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB slaagt. Op 29 april 2013 heeft klaagster reeds geconstateerd dat betrokkene de aangiftes VPB 2011 niet tijdig heeft ingediend. Gelet op het feit dat sinds dat moment en het indienen van de tuchtklacht een termijn van meer dan drie jaar is verstreken, is het recht om over dat handelen te klagen, komen te vervallen. In haar verweerschrift op het incidentele appel van betrokkene heeft klaagster nog verwezen naar een brief van de Belastingdienst van 30 september 2013 betreffende een mededeling opleggen naheffingsaanslag btw inzake 2010. Voor zover klaagster betoogt dat betrokkene ook deze aangifte te laat heeft ingediend, geldt ook dat het recht om daarover te klagen wegens overschrijding van de driejaarstermijn is komen te vervallen. Dit betekent dat klachtonderdeel b niet ontvankelijk is.

5.6.3. In het licht van het voorgaande komt het College tot het oordeel dat de grief van betrokkene tegen de gegrondverklaring van klachtonderdeel b slaagt.

5.7. klachtonderdeel c - Jaarstukken van klaagster werden niet, niet tijdig of zonder medeweten van klaagster gedeponereerd;

5.7.1. Betrokkene heeft in incidenteel appel aangevoerd dat het Tuchtcollege dit klachtonderdeel ten onrechte gegrond heeft verklaard.

5.7.2. Ter zitting van het College heeft betrokkene erkend dat zij gedurende vele jaren de jaarstukken van klaagster zonder voorafgaande instemming van klaagster heeft gedeponereerd bij de Kamer van Koophandel. Waarom dat zo gebeurde, weet betrokkene niet meer. Voorts heeft betrokkene erkend dat zij de jaarstukken van klaagster niet altijd tijdig bij de Kamer van Koophandel heeft gedeponereerd. Als reden voor het te laat deponeren van de jaarstukken 2016 heeft betrokkene ter zitting verklaard dat dit het gevolg is van het feit dat zij haar werkzaamheden had opgeschort in afwachting van de betaling door klaagster van haar achterstallige facturen.

5.7.3. Als meest verstrekkende argument tegen de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel heeft betrokkene aangevoerd dat het recht om te klagen over het niet, niet tijdig of zonder medeweten van klaagster deponeren van de jaarstukken in de periode vóór 23 april 2016 is komen te vervallen wegens overschrijding van de driejaarstermijn van artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB.

5.7.4. Het College oordeelt dat het beroep van betrokkene op artikel 5 lid 1 van het Reglement Tuchtrechtspraak NOAB slaagt voor wat betreft jaarrekeningen die niet, niet tijdig of zonder medeweten van klaagster vóór 23 april 2016 zijn gedeponereerd bij de Kamer van Koophandel. Uit een door klaagster overgelegd overzicht blijkt dat dit de jaarrekeningen 2010 tot en met 2015 betreft. Vóór

23 april 2016 heeft klaagster reeds kunnen constateren dat deze jaarrekeningen niet, niet tijdig of zonder haar medeweten zijn gedeponereerd bij de Kamer van Koophandel. Gelet op het feit dat sinds dat moment en het indienen van de tuchtklacht een termijn van meer dan drie jaar is verstreken, is het recht om over dat handelen te klagen, komen te vervallen. In zoverre, is klachtonderdeel d niet ontvankelijk.

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

5.7.5. Dit betekent dat thans enkel nog de vraag voorligt of betrokkene tuchtrechtelijk een verwijt kan worden gemaakt van het feit dat zij de jaarrekeningen 2016 niet, niet tijdig of zonder medeweten van klaagster heeft gedeponereerd bij de Kamer van Koophandel.

5.7.6. Ten aanzien van deze vraag overweegt het College dat betrokkene niet heeft betwist dat dit klopt. Als reden voor het niet tijdig deponeren heeft betrokkene aangevoerd dat dit komt, omdat zij haar werkzaamheden had opgeschort in afwachting van de betaling van haar achterstallige facturen door klaagster. Klaagster heeft dit niet betwist, maar aangevoerd dat zij deze facturen niet had betaald omdat de dienstverlening door betrokkene gebrekkig zou zijn geweest.

5.7.7. Het College stelt vast dat betrokkene geen stukken in het geding heeft gebracht waaruit blijkt dat zij klaagster tijdig en duidelijk heeft gewaarschuwd dat zij haar werkzaamheden zal opschorten als klaagster haar facturen niet tijdig betaalt. Dit had wel van betrokkene mogen worden verwacht. Aan de andere kant stelt het College vast dat klaagster niet heeft betwist dat zij bekend was met de reden waarom betrokkene haar werkzaamheden had opgeschort, alsmede dat klaagster geen stukken in het geding heeft gebracht waaruit blijkt dat zij betrokkene reeds voor het verstrijken van de deponeringstermijn had gewezen op het feit dat zij de facturen niet had betaald omdat de dienstverlening gebrekkig zou zijn. Dit had wel van klaagster mogen worden verwacht.

5.7.8. Gelet hierop kan het College niet beoordelen wie op dit punt het gelijk aan haar zijde heeft. Nu de verplichting om een jaarrekening tijdig te deponeren primair op de betrokken rechtspersoon rust, komt het College tot de conclusie dat dit klachtonderdeel op het punt van het niet of niet tijdig indienen van de jaarrekeningen ongegrond is en de grief slaagt.

5.7.9. Ten aanzien van het verwijt dat betrokkene zonder medeweten van klaagster de jaarrekeningen 2016 bij de Kamer van Koophandel heeft gedeponereerd, overweegt het College dat ter zitting is komen vast te staan dat betrokkene deze jaarrekeningen heeft gedeponereerd zonder dat deze eerst zijn ondertekend door het bestuur en zonder dat deze zijn vastgesteld door de aandeelhoudersvergadering van de betrokken rechtspersonen. Het enkele feit dat betrokkene deze praktijk al jaren hanteerde met medeweten van klaagster, laat onverlet dat deze handelwijze in strijd is met de toepasselijke bepalingen van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek en bijgevolg ook met hetgeen een behoorlijk NOAB-lid betaamt.

5.7.10. Gelet hierop verwerpt het College de grief tegen de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel op het punt van het zonder medeweten van klaagster deponeren van de jaarrekening 2016.

5.8. *klachtonderdeel d - Administraties van klaagster werden niet of niet naar behoren gevoerd, als gevolg waarvan klaagster onder meer beslissingen heeft genomen op basis van onvolledige of onjuiste financiële cijfers;*

5.8.1 In reactie op de door klaagster aangevoerde grief tegen de ongegrondverklaring van dit klachtonderdeel heeft betrokkene aangevoerd dat zij voor klaagster en de gelieerde partijen enkel de jarenrekeningen samenstelde en de fiscale aangiftes verzorgde. Klaagster was zelf verantwoordelijk voor het voeren van haar administratie en die van de gelieerde partijen. Betrokkene mocht bij de uitvoering van haar werkzaamheden vertrouwen op de juistheid van de cijfers die klaagster op basis van deze administraties aanleverde. Hierop bestaat één uitzondering. Betrokkene was verantwoordelijk

voor het voeren van de loonadministratie van K B.V. ("K"). Betrokkene betwist dat zij de loonadministratie van deze rechtspersoon niet naar behoren zou hebben gevoerd.

5.8.2. Het College overweegt dat klaagster in het licht van de verklaring van betrokkene onvoldoende feiten en omstandigheden heeft gesteld waaruit blijkt dat zij in de veronderstelling mocht verkeren dat betrokkene verantwoordelijk was voor het voeren van de administratie van klaagster en de (andere) gelieerde partijen. Derhalve resteert enkel de vraag of betrokkene de loonadministratie van K naar behoren heeft gevoerd.

5.8.3. In dat kader heeft klaagster een rapport van feitelijke bevindingen van D Accountants & Adviseurs ("D") met betrekking tot onder meer de administratie van K B.V. overgelegd. In dit rapport staat dat D de kolommenbalans heeft aangesloten op de grootboekspecificaties van K en geen verschillen heeft geconstateerd. In dit rapport staat verder dat in de kolommenbalans 2016 van K een schuld is opgenomen met betrekking tot de loonheffingen ad EUR 27.495 en een omzetbelastingsschuld ad EUR 228.192. D heeft deze schulden besproken met de Belastingdienst. Op basis van die bespreking is vastgesteld dat er in het verleden geen sprake is geweest van achterstallige loonheffingen en dat de schuld per ultimo 2016 gelijk zou moeten zijn aan de nog te betalen loonheffingen en sociale lasten over de maand december 2016. Voorts heeft de Belastingdienst bevestigd dat er ultimo 2016 geen sprake was van een omzetbelastingsschuld.

5.8.4. In reactie daarop heeft betrokkene aangevoerd dat klaagster de stukken waarop D haar bevindingen heeft gebaseerd niet in het geding heeft gebracht. Voorts heeft betrokkene aangevoerd dat de genoemde schuld uit loonheffingen al bestond in 2008 toen haar werkzaamheden aanvingen. Tot slot heeft betrokkene gesteld dat de vennootschapsbelastingsschuld al lange tijd bij klaagster bekend was en dat klaagster haar zou hebben voorgehouden dat voor de vennootschapsbelastingsschuld een regeling zou worden getroffen met de Belastingdienst. Gelet op het feit dat in een tuchtprocedure slechts plaats is voor een marginale toetsing van de

uitgevoerde werkzaamheden, heeft klaagster volgens betrokkene niet aangetoond dat hij de loonadministratie van K niet naar behoren zou hebben verricht.

5.8.5. Het College stelt voorop dat in een tuchtprocedure inderdaad slechts plaats is voor een marginale beoordeling van de uitgevoerde werkzaamheden. Gelet op het feit dat klaagster de onderliggende stukken waarop D haar bevindingen heeft gebaseerd niet in het geding heeft gebracht en hetgeen betrokkene ter zitting heeft aangevoerd niet afdoende heeft weersproken, oordeelt het College dat klaagster niet heeft aangetoond dat betrokkene de loonadministratie van K niet naar behoren heeft gevoerd. Om die reden verwerpt het College de grief tegen de ongegrondverklaring van dit klachtonderdeel.

5.9. *klachtonderdeel e - Betrokkene verzuimde om management fee facturen en andere facturen op te maken, waardoor (werknemers van) klaagster genoodzaakt waren om dit zelf te doen;*

5.9.1 Ter onderbouwing van haar grief tegen de ongegrondverklaring van dit klachtonderdeel heeft klaagster aangevoerd dat betrokkene ter zitting in eerste aanleg heeft erkend management facturen voor K te hebben opgemaakt en dat zij daar op enig moment zonder nader bericht mee is gestopt.

5.9.2. In reactie daarop heeft betrokkene aangevoerd dat zij inderdaad deze management fee facturen tot 2014 heeft opgemaakt, maar daarmee in 2015 is gestopt omdat deze facturen niet werden voldaan. Voorts heeft betrokkene aangevoerd dat het recht om hierover te klagen is komen te vervallen gelet op het bepaalde in artikel 5 lid 1 van het Tuchtreglement NOAB, omdat sinds dat moment en het indienen van de tuchtklacht op 23 april 2019 een termijn van meer dan drie jaar is verstreken.

5.9.3. Het College volgt betrokkene op dit punt, omdat klaagster reeds in 2015 heeft kunnen constateren dat betrokkene was gestopt met het opmaken van management fee facturen.

5.9.4 Dit betekent dat dit klachtonderdeel niet-ontvankelijk is. Het College verwerpt de grief van klaagster.

5.10. *klachtonderdeel f - Onjuistheden in aangiften, aanslagen en jaarstukken werden onvoldoende geconstateerd en de administraties van klaagster werden volstrekt onvoldoende gemonitord;*

5.10.1. Ter onderbouwing van haar grief tegen de ongegrondverklaring van dit klachtonderdeel verwijst klaagster naar haar grieven tegen de ongegrondverklaring van klachtonderdelen d en h.

5.10.2 Gelet daarop mist deze grief zelfstandige betekenis en daarom verwerpt het College deze grief.

5.11. *klachtonderdeel g - Betrokkene was niet of slecht bereikbaar, reageerde niet op vragen en e-mails en werkte over het algemeen erg reactief in plaats van proactief zoals van een dergelijk administratiekantoor mag worden verwacht;*

5.11.1 Het College constateert dat veel van de klachten deels terug te voeren zijn op de gebrekkige communicatie tussen klaagster en betrokkene. Gelijk het Tuchtcollege in de bestreden uitspraak onder 5.7 reeds oordeelde, is ook het College van oordeel dat zulks niet rechtstreeks terug te voeren is op –uitsluitend – betrokkene. Ook in dit opzicht mag immers niet voorbij worden gegaan aan de eigen verantwoordelijkheid van klaagster te dezer zake.

5.11.2. Alles overziend, heeft het Tuchtcollege dit klachtonderdeel terecht ongegrond verklaard. Het College verwerpt daarom de daartegen gerichte grief van klaagster.

5.12. *klachtonderdeel h - Knelpunten en andere problemen in de administraties van klaagster werden niet (naar behoren) opgelost;*

5.12.1 Ter onderbouwing van haar grief tegen de ongegrondverklaring van dit klachtonderdeel voert klaagster aan dat betrokkene niet, niet tijdig of onvolledig stukken voor de J-procedure heeft aangeleverd. Bij de behandeling van klachtonderdeel a heeft het College reeds geoordeeld dat klaagster dit in het licht van de betwisting door betrokkene, onvoldoende heeft aangetoond.

5.12.2. Voor het overige mist de grief tegen klachtonderdeel h zelfstandige betekenis en daarom verwerpt het College deze grief.

5.13. *klachtonderdeel i - Diverse werkzaamheden werden niet uitgevoerd, waardoor klaagster genoodzaakt was capaciteit vrij te maken (die daardoor niet aan reguliere werkzaamheden kon worden besteed) om deze werkzaamheden zelf te verzorgen; en klachtonderdeel j - Met klaagster gemaakte afspraken werden door betrokkene niet nagekomen of eenzijdig gewijzigd;*

5.13.1. Deze klachtonderdelen missen zelfstandige betekenis ten opzichte van de reeds aangevoerde klachtonderdelen waarnaar wordt verwezen in de toelichting op de grieven tegen de ongegrondverklaring van deze klachtonderdelen.

5.13.2 Voorts is het niet aan het College om te beoordelen of klaagster extra kosten heeft moeten maken, omdat betrokkene diverse werkzaamheden niet zou hebben uitgevoerd. Dat zal klaagster in een civiele procedure aan de orde moeten stellen.

5.13.3 Op grond hiervan verwerpt het College deze grieven.

5.14. *klachtonderdeel k - Betrokkene heeft bedreigd stukken en gegevens van klaagster te vernietigen;*

5.14.1 Ter zitting van het College heeft betrokkene desgevraagd uitdrukkelijk erkend dat zij richting klaagster wel eens heeft bedreigd om gegevens te vernietigen. Het College is het met het Tuchtcollege van oordeel dat zulks niet anders kan worden aangemerkt als in strijd met hetgeen een behoorlijk NOAB- administratie- en belastingdeskundige betaamt. Het past een goed functionerend NOAB-lid niet om op een dergelijke wijze zijn

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

taak uit te oefenen, ook niet als, zoals in casu het geval was, de klant in gebreke blijft met betaling van verzonden nota's. Het College verwerpt daarom de grief van betrokkene tegen de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel door het Tuchtcollege.

5.15. klachtonderdeel l - Betrokkene heeft in strijd met de vertrouwelijke relatie met klaagster informatie over klaagster gedeeld met derden;

5.15.1. Ter onderbouwing van dit klachtonderdeel heeft klaagster – onder verwijzing naar een door haar overgelegde brief van L Company B.V. (“L”) en een pagina uit een door deze rechtspersoon opgestelde dagvaarding in een procedure over J – aangevoerd dat betrokkene op vragen van een medewerker van deze rechtspersoon telefonisch heeft verklaard dat:

- (a) de bedragen aan de activazijde van de balans van J rekening-courantverhoudingen betroffen met andere aan het concern gelieerde entiteiten;
- (b) zij de heer I erop heeft gewezen dat een eventuele turboliquidatie van J niet tot de mogelijkheden behoorde, vanwege de nog aanwezige baten in de vorm van de reeds genoemde rekening-courant verhoudingen; en
- (c) zij door de bestuurder van J nimmer op de hoogte is gesteld van het vonnis en van de vordering en daarom in al die jaren deze schuld nooit in de financiële verslagleggingen en jaarrekeningen heeft opgenomen.

Klaagster stelt zich op het standpunt dat betrokkene met deze verklaringen vertrouwelijke informatie over klaagster met J als een derde heeft gedeeld.

5.15.2. In reactie daarop heeft betrokkene betwist dat zij de verklaringen heeft afgelegd op de wijze waarop L in haar brief en dagvaarding heeft opgeschreven. Volgens betrokkene heeft zij op 18 april 2018 kennelijk gesproken met een werknemer van L. Jegens die werknemer heeft betrokkene desgevraagd verklaard dat de door hem bij de Kamer van Koophandel van J gedeponeerde cijfers juist waren. Voorts heeft zij desgevraagd jegens deze werknemer verklaard dat zij niet bekend was met een door de rechtbank toegewezen loonvordering van een voormalig werknemer op J. Volgens betrokkene heeft zij hiermee geen vertrouwelijke informatie met derden over J gedeeld.

5.15.3. Op een vraag van het College heeft betrokkene ter zitting verklaard dat zij de werknemer van L niet heeft gevraagd waarom deze hem belde met vragen over de cijfers van J.

5.15.4. In het licht van het voorgaande constateert het College dat betrokkene L, met haar verklaring dat zij niet bekend was met de toegewezen loonvordering op J in combinatie met haar verklaring dat de gedeponeerde cijfers van J juist waren, per saldo heeft geïnformeerd dat die vordering niet in deze cijfers is verwerkt, althans door de combinatie van deze mededelingen de indruk heeft gewekt dat de vordering niet in de cijfers is verwerkt. Daarmee heeft betrokkene vertrouwelijke informatie over klaagster met een derde gedeeld. Daar had betrokkene zich op grond van artikel 6 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB van moeten onthouden.

5.15.5 Dit betekent dat de grief tegen de ongegrondverklaring van dit klachtonderdeel slaagt. Het College wijst dit klachtonderdeel daarom alsnog toe.

5.16. klachtonderdeel m - Betrokkene heeft door haar handelen (reputatie)schade berokkend aan klaagster;

5.16.1. Het College overweegt dat zij enkel kan beoordelen of betrokkene haar werkzaamheden conform de voor haar geldende Gedrags- en Beroepsregels NOAB heeft uitgevoerd. De beoordeling van de vraag wat daarvan de gevolgen zijn voor klaagster in de vorm van (reputatie)schade is niet aan het College om te beoordelen. Die vraag kan eventueel in een civiele procedure worden beantwoord.

5.16.2. Gelet hierop verwerpt het College de grief van klaagster tegen de ongegrondverklaring van dit klachtonderdeel.

5.17. klachtonderdeel n - Betrokkene heeft in strijd met artikel 8 van het Voorschrift Kwaliteitsbeheersing NOAB (het Voorschrift) de opdracht met klaagster niet schriftelijk vastgelegd.

5.17.1 Tussen partijen staat onbetwist vast dat de werkopdracht tussen klaagster en betrokkene in 2012 niet deugdelijk schriftelijk is vastgelegd. Betrokkene stelt met een beroep op de absolute verjaringstermijn van zes jaren dat het Tuchtcollege ten onrechte klacht n) in behandeling heeft genomen en gegrond heeft verklaard. In reactie daarop heeft klaagster aangevoerd dat het ontbreken van de opdracht door de hele opdracht heen loopt en daarom thans nog steeds van belang is. Tevens wijst klaagster erop dat dit klachtonderdeel ook betrekking heeft op de beëindiging van de opdracht in 2018. Die klacht was ten tijde van het indienen van de tuchtklacht nog niet verjaard.

5.17.2. Het College stelt voorop dat het Tuchtcollege terecht heeft geoordeeld dat het volgens vaste tuchtrechtspraak op de weg ligt van een behoorlijk NOAB-administratie en belastingdeskundige zijn opdracht (inclusief honorarium) vast te leggen in een schriftelijke opdrachtbevestiging. Het College wijst in dit verband op het bepaalde in artikel 9 van de Gedrags- en Beroepsregels NOAB dat een NOAB-lid voor aanvang van zijn werkzaamheden kenbaar moet maken dat hij zijn werkzaamheden conform de algemene leveringsvoorwaarden van NOAB zal uitvoeren. Voorts wijst het naar het Voorschrift Kwaliteitsbeheersing. Dat voorschrift vormt samen met de gedrags- en beroepsregels het fundament onder en daarmee ook de geloofwaardigheid van het keurmerk ‘NOAB-lid’. In het voorschrift worden praktische handvaten gegeven voor de dagelijkse

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

praktijkvoering. In artikel 11 van het Voorschrift kwaliteitsbeheersing NOAB is bepaald dat een NOAB-lid voor doorlopende samenstellingsopdrachten dient te evalueren of omstandigheden, inclusief veranderingen in de overwegingen inzake de opdracht aanvaarding, vereisen dat de opdrachtvoorwaarden worden herzien. Tevens evalueert hij of het nodig is om de klant te herinneren aan de bestaande opdrachtvoorwaarden.

5.17.3. In casu was sprake van een doorlopende samenstellingsopdracht. Gelet op hetgeen het College in par. 5.17.2 heeft overwogen, oordeelt het College dat betrokkene in het kader van de jaarlijkse evaluatie van de samenstellingsopdracht had moeten constateren dat een schriftelijke opdrachtbevestiging ontbrak en vervolgens ervoor had moeten zorgen dat deze er alsnog kwam. Het College is daarom van oordeel dat vanaf de aanvang van de opdracht ieder kalenderjaar een nieuwe verjaringstermijn is gaan lopen voor het recht om over het ontbreken van een schriftelijke opdrachtbevestiging in dat kalenderjaar te mogen klagen. Dit betekent dat het recht van klaagster om te klagen over het ontbreken van een dergelijke bevestiging in de periode vanaf 23 april 2016 niet is komen te vervallen. De absolute, noch de relatieve verjaringstermijn staat daaraan in de weg.

5.17.4. Het College constateert verder dat betrokkene niet heeft gegriefd tegen het onderdeel dat zij de beëindiging van de opdracht niet schriftelijk heeft vastgelegd.

5.17.5. Gelet op het voorgaande verwerpt het College de grief tegen de gegrondverklaring van dit klachtonderdeel.

5.18. In de bestreden uitspraak heeft het Tuchtcollege onder 6.1 uiteengezet waarom zij de opgelegde maatregel bestaande uit een enkele waarschuwing passend en geboden acht. In hoger beroep heeft klaagster in dat verband slechts verzocht de opgelegde maatregel opnieuw te overwegen.

5.18.1. Uit het hetgeen hiervoor is overwogen, volgt dat van de veertien aangevoerde klachtonderdelen door klaagster, slechts de klachtonderdelen c) (enkel voor wat betreft het punt van het zonder medeweten van klaagster deponeren van de jaarrekening 2016), k), l) en n) gegrond zijn.

5.19. Voor wat betreft de op te leggen maatregel, vindt het College, alles in ogenschouw genomen, aanleiding om integraal aan te sluiten bij de maatregel die het Tuchtcollege passend en geboden heeft geoordeeld. Ondanks het door betrokkene op onderdelen tuchtrechtelijk slordig en daarmee verwijtbaar handelen, hecht het College er aan op te merken dat in dit verband niet mag worden voorbijgegaan aan de omstandigheid dat ook op klaagster te dier zake een bepaalde verantwoordelijkheid rust en naar het oordeel van het College heeft klaagster zich op dat onderdeel niet immer opgesteld als van haar verwacht mag worden; te denken valt hierbij aan de niet altijd optimale communicatie tussen partijen, het niet altijd tijdig en volledig aanleveren van administratieve gegevens door klaagster aan betrokkene en het jarenlang stilzwijgend accorderen door klaagster dat betrokkene jaarstukken zonder daarop betrekking hebbende instemming van klaagster ter deponering aanbiedt aan de Kamer van Koophandel. Ook voor het College is niet gebleken van omstandigheden die zodanig zwaar wegen dat daarvoor een andere (zwaardere) tuchtrechtelijke maatregel zou moeten worden opgelegd.

5.20. Het College acht termen aanwezig om te besluiten tot openbaarmaking van een geanonimiseerde samenvatting van deze uitspraak.

5.21. Aangezien het hoger beroep niet, zoals artikel 24, lid 7, van het Reglement voorschrijft, in alle onderdelen gegrond is verklaard, bestaat geen aanleiding aan klaagster de door haar voor het instellen van hoger beroep betaalde gedingkosten ad € 500 te vergoeden.

5.22. Nu er overigens geen grieven tegen de bestreden uitspraak zijn ingebracht en ook ambtshalve overigens niet is gebleken van de onjuistheid ervan, dient deze, na vernietiging ervan voor zover het betreft de in eerste aanleg ten onrechte gegrond c.q. ongegrond bevonden klachtonderdelen, voor het overige, zoals volgt uit hetgeen hiervoor in 5.18.1 is uiteengezet, te worden bevestigd.

5.27. De slotsom is dat met betrekking tot het hoger beroep en het incidenteel hoger beroep wordt beslist als hierna is vermeld.

6. De beslissing

Het College:

- verklaart het hoger beroep van klaagster gegrond voor zover het betreft het klachtonderdeel l) en voor het overige ongegrond;
- verklaart het incidenteel hoger beroep van betrokkene gegrond voor zover het betreft de klachtonderdelen a), b) en c) (enkel voor wat betreft het niet of niet tijdig deponeren van de jaarrekeningen) en voor het overige ongegrond;
- opnieuw rechtdoende beslist dat
 - > klachtonderdeel a) alsnog niet-ontvankelijk moet worden verklaard ten aanzien van het verwijt van het niet, niet tijdig of onjuist aanleveren van stukken aan de deskundige en ongegrond moet worden verklaard ten aanzien van het verwijt van het niet, niet tijdig of onjuist aanleveren van stukken aan de opvolgend accountant;
 - > klachtonderdeel b) alsnog niet-ontvankelijk moet worden verklaard;

Uitspraak College van Beroep CvB 02-2019

- > klachtonderdeel c) alsnog niet-ontvankelijk moet worden verklaard ten aanzien van het verwijt van het niet, niet tijdig of zonder medeweten van klagster deponeren van de jaarrekeningen 2010 tot en met 2015, alsnog ongegrond moet worden verklaard ten aanzien van het verwijt van het niet of niet tijdig deponeren van de jaarrekening 2016 en dus alleen gegrond moet worden verklaard ten aanzien van het verwijt van het zonder medeweten van klagster deponeren van de jaarrekening 2016;
- > klachtonderdeel l) alsnog gegrond moet worden verklaard;
- bevestigt de bestreden uitspraak voor het overige met als op te leggen maatregel een enkele waarschuwing, met dien verstande dat openbaarmaking van een samenvatting van deze uitspraak plaats zal vinden via de digitale nieuwsbrief en/of website van NOAB.

Aldus beslist op 21 juli 2021

door mr. G.G. Vermeulen, voorzitter, prof. dr. mr. M. Pheijffer RA en mr. J.P.D. van de Klift, leden, in aanwezigheid van R.O.J.M. de Windt, griffier. De uitspraak is alleen door de voorzitter ondertekend aangezien de griffier niet in staat is de uitspraak mede te ondertekenen.

R.O.J.M. de Windt

G.G. Vermeulen

Afschriften van deze uitspraak zijn aangetekend aan partijen, het Tuchtcollege, het bestuur van de vereniging NOAB en de algemeen directeur van NOAB verzonden op: 21 juli 2021

Tegen deze beslissing staat geen rechtsmiddel open.